סעודה שניה

עדות המזרח · להדפסה · מבית דוד

סדר סעודה שניה

יקיף את השולחן דרך ימין, ויחזור ויעמוד במקום שעמד בו קודם הקפה. ואז בעמדו שם, יקח בידו שתי אגודות הדס, שהם, אחד כנגד "זכור" ואחד כנגד "שמור", ויאחזם ויחברם יחד כדרך גדילתן בין שתי ידיו, ויברך עליהם "עצי בשמים" ויריח בהם. ואחר שיריח, אז תיכף ומיד, בעודם מחוברים יחד בין שתי ידיו, יאמר בפיו: "זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו", וגם יאמר גם כן פסוק זה: "ריח ניחוח אשה לה'", כי בתיבות אלו רמוזים כל הכוונות של ברכת הריח. ואח"כ יחזור להקיף השולחן פעם שנית בשתיקה בעוד ההדס בידו. (בא"ח ש"ב בראשית הכ"ט)

אומרים משניות מסכת כלים פרק א'

עֲשָׂר קְדֻשׁוֹת הֵן, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקֻדֶּשֶׁת מִכָּל־הָאֲרָצוֹת. וּמַה הִיא קְדֻשָּׁתָהּ, שֶׁמְּבִיאִים מִמֶּנָּה הָעֹמֶר וְהַבִּכּוּרִים וּשְׁתֵּי הַלֶּחֶם, מַה שֶּׁאֵין מְבִיאִין מִכָּל־הָאֲרָצוֹת: עֲיָרוֹת הַמֻּקָּפוֹת חוֹמָה מְקֻדָּשׁוֹת מִמֶּנָּה, שֶׁמְּשַׁלְּחִין מִתּוֹכָן אֶת־הַמְצוֹרָעִים, וּמְסַבְּבִין לְתוֹכָן מֵת עַד שֶׁיִּרְצוּ. יָצָא, אֵין מַחֲזִירִין אוֹתוֹ: לִפְנִים מִן הַחוֹמָה מְקֻדָּשׁ מֵהֶם, שֶׁאוֹכְלִים שָׁם קָדָשִׁים קַלִּים וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי. הַר הַבַּיִת מְקֻדָּשׁ מִמֶּנּוּ, שֶׁאֵין זָבִים וְזָבוֹת נִדּוֹת וְיוֹלְדוֹת נִכְנָסִים לְשָׁם. הַחֵיל מְקֻדָּשׁ מִמֶּנּוּ, שֶׁאֵין גּוֹיִם וּטְמֵאֵי מֵתִים נִכְנָסִים לְשָׁם. עֲזָרַת נָשִׁים מְקֻדֶּשֶׁת מִמֶּנּוּ, שֶׁאֵין טְבוּל יוֹם נִכְנָס לְשָׁם, וְאֵין חַיָּבִים עָלֶיהָ חַטָּאת. עֲזָרַת יִשְׂרָאֵל מְקֻדֶּשֶׁת מִמֶּנָּה, שֶׁאֵין מְחַסַּר כִּפּוּרִים נִכְנָס לְשָׁם, וְחַיָּבִין עָלֶיהָ חַטָּאת. עֲזָרַת הַכֹּהֲנִים מְקֻדֶּשֶׁת מִמֶּנָּה, שֶׁאֵין יִשְׂרְאֵלִים נִכְנָסִים לְשָׁם אֶלָּא בִשְׁעַת צָרְכֵיהֶם, לִסְמִיכָה וְלִשְׁחִיטָה וְלִתְנוּפָה: בֵּין הָאוּלָם וְלַמִּזְבֵּחַ מְקֻדָּשׁ מִמֶּנָּה, שֶׁאֵין בַּעֲלֵי מוּמִין וּפְרוּעֵי רֹאשׁ נִכְנָסִים לְשָׁם. הַהֵיכָל מְקֻדָּשׁ מִמֶּנּוּ, שֶׁאֵין נִכְנָס לְשָׁם שֶׁלֹּא רְחוּץ יָדַיִם וְרַגְלַיִם. קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים מְקֻדָּשׁ מֵהֶם, שֶׁאֵין נִכְנָס לְשָׁם אֶלָּא כֹהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים בִּשְׁעַת הָעֲבוֹדָה. אָמַר רִבִּי יוֹסֵי, בַּחֲמִשָּׁה דְבָרִים בֵּין הָאוּלָם וְלַמִּזְבֵּחַ שָׁוֶה לַהֵיכָל, שֶׁאֵין בַּעֲלֵי מוּמִין, וּפְרוּעֵי רֹאשׁ, וּשְׁתוּיֵי יַיִן, וְשֶׁלֹּא רְחוּץ יָדַיִם וְרַגְלַיִם נִכְנָסִין לְשָׁם, וּפוֹרְשִׁין מִבֵּין הָאוּלָם וְלַמִּזְבֵּחַ בִּשְׁעַת הַקְּטָרָה:

וממשיכים מפרק ב'

כְּלֵי עֵץ, וּכְלֵי עוֹר, וּכְלֵי עֶצֶם, וּכְלֵי זְכוּכִית, פְּשׁוּטֵיהֶן טְהוֹרִים, וּמְקַבְּלֵיהֶן טְמֵאִים. נִשְׁבָּרוּ, טָהֲרוּ. חָזַר וְעָשָׂה מֵהֶם כֵּלִים, מְקַבְּלִין טֻמְאָה מִכָּאן וּלְהַבָּא. כְּלֵי חֶרֶס וּכְלֵי נֶתֶר, טֻמְאָתָן שָׁוָה, מִטַּמְּאִין וּמְטַמְּאִין בַּאֲוִיר, וּמִטַּמְּאִין מֵאֲחוֹרֵיהֶן, וְאֵינָן מִטַּמְּאִין מִגַּבֵּיהֶן, וּשְׁבִירָתָן הִיא טַהֲרָתָן:

נוהגים לומר מזוהר פרשת יתרו דף פ"ח ע"ב

בְּיוֹמָא דְּשַׁבְּתָא, בִּסְעוּדְתָּא תִּנְיָנָא, כְּתִיב אָז תִּתְעַנַּג עַל־יְהוָה. עַל יְהוָה וַדַּאי. דְּהַהִיא שַׁעְתָּא אִתְגַּלְיָא עַתִּיקָא קַדִּישָׁא, וְכָלְהוּ עָלְמִין בְּחֶדְוָתָא, וּשְׁלִימוּ וְחֶדְוָתָא דְּעַתִּיקָא עַבְדִּינָן, וּסְעוּדְתָּא דִּילֵהּ הִיא וַדַּאי. בִּסְעוּדְתָּא תְּלִיתָאָה דְּשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהַאֲכַלְתִּיךְ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדְתָּא דְּזֹעִיר אַנְפִּין, דַּהֲווֹ בִּשְׁלִימוּתָא. וְכָלְהוּ שַׁתָּא יוֹמִין, מֵהַהוּא שְׁלִימוּ מִתְבָּרְכָן. וּבָעֵי בַּר נַשׁ לְמֶחֱדֵי בִּסְעוּדָתֵהּ, וּלְאַשְׁלָמָא אִלֵּין סְעוּדָתֵי, דְּאִנּוּן סְעוּדָתֵי מְהֵימְנוּתָא שְׁלֵימָתָא, דְּזַרְעָא קַדִּישָׁא דְּיִשְׂרָאֵל, דְּי מְהֵימְנוּתָא עִלָּאָה, דְּהָא דִּילְהוֹן הִיא, וְלָא דְּעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה. וּבְגִינִי כָּךְ אָמַר, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. תָּא חֲזֵי, בִּסְעוּדָתֵי אִלֵּין, אִשְׁתְּמוֹדְעוּן יִשְׂרָאֵל, דְּאִנּוּן בְּנֵי מַלְכָּא. דְּאִנּוּן מֵהֵיכָלָא דְּמַלְכָּא, דְּאִנּוּן בְּנֵי מְהֵימָנוּתָא, וּמַאן דְּפָגִים חַד סְעוּדָתָא מִנַּיְהוּ, אַחֲזֵי פְּגִימוּתָא לְעֵלָּא, וְאַחְזֵי גַּרְמֵהּ דְּלָאו מִבְּנֵי מַלְכָּא עִלָּאָה הוּא, דְּלָאו מִבְּנֵי הֵיכָלָא דְּמַלְכָּא הוּא דְּלָאו מִזַּרְעָא קַדִּישָׁא דְּיִשְׂרָאֵל הוּא. וְיָהֲבִין עֲלֵהּ חוּמְרָא דְּתַלַּת מְלִין, דִּינָא דְּגֵיהִנָּם וְכוּ'. וְתָא חֲזֵי, בְּכָלְהוּ שְׁאָר זִמְנִין וְחַגִּין, בָּעֵי בַּר נַשׁ לֶחְדֵי, וּלְמֶחְדֵי לְמִסְכְּנֵי. וְאִי הוּא חָדֵי בִּלְחוֹדוֹי, וְלָא יָהִיב לְמִסְכְּנֵי, עוֹנְשֵׁהּ סַגִּי, דְּהָא בִּלְחוֹדוֹי חָדֵי, וְלָא יָהִיב חֵדוּ לְאַחֲרָא. עֲלֵהּ כְּתִיב וְזֵרִיתִי פֶּרֶשׁ עַל־פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חַגֵּיכֶם. וְאִי אִיהוּ בְּשַׁבָּתָא חָדֵי, אַף עַל גַּב דְּלָא יָהִיב לְאַחֲרָא, לָא יַהֲבִין עֲלֵהּ עוֹנְשָׁא, כִּשְׁאָר זִמְנִין וְחַגִּין, דִּכְתִיב פֶּרֶשׁ חַגֵּיכֶם. פֶּרֶשׁ חַגֵּיכֶם קָאָמַר, וְלֹא פֶּרֶשׁ שַׁבַּתְכֶם. וּכְתִיב חָדְשֵׁיכֶם וּמוֹעֲדֵיכֶם שָׂנְאָה נַפְשִׁי. וְאִלּוּ שַׁבָּת לָא קָאָמַר. וּבְגִינֵי כָּךְ כְּתִיב, בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשּׁוּם דְּכָל־מְהֵימְנוּתָא אִשְׁתְּכַח בְּשַׁבָּתָא, יַהֲבִין לֵיהּ לְבַר נַשׁ נִשְׁמָתָא אַחֲרָא, נִשְׁמָתָא עִלָּאָה, נִשְׁמָתָא דְּכָל־שְׁלִימוּ בָּהּ, כְּדוּגְמָא דְּעָלְמָא דְּאָתֵי. וּבְגִינֵי כָּךְ אִקְרֵי שַׁבָּת. מַהוּ שַׁבָּת. שְׁמָא דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. שְׁמָא דְּאִיהוּ שְׁלִים מִכָּל־סִטְרוֹי. אָמַר רַבִּי

יוֹסִי, וַדַּאי כָּךְ הוּא. יַי לֵיהּ לְבַר נַשׁ, דְּלָא אַשְׁלִים חֶדְוָתָא דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא. וּמַאן חֶדְוָתָא דִילֵהּ. אֶלָּא תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהֵימְנוּתָא. סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכֻלְּהוּ חֵידוּ עַל חֵידוּ מְהֵימְנוּתָא שְׁלֵימוּתָא, מִכָּל־סִטְרוֹי. תָּאנָא, בַּהֲדֵין יוֹמָא מִתְעַטְּרָן אֲבָהָן, וְכָל־בְּנִין יַנְקִין, מַה דְּלָאו הָכִי בְּכָל־שְׁאָר חַגִּין וְזִמְנִין. בַּהֲדֵין יוֹמָא, חַיָּבְיָא דְּגֵיהִנָּם נַיְחִין. בַּהֲדֵין יוֹמָא, כָּל־דִּינִין אִתְכַּפְיָן, וְלָא מִתְעָרִין בְּעָלְמָא. בַּהֲדֵין יוֹמָא אוֹרַיְתָא מִתְעַטְּרָא בְּעִטְרִין שְׁלֵמִין. בַּהֲדֵין יוֹמָא, חֶדְוָתָא וְתַפְנוּקָא אִשְׁתְּמַע, בְּמָאתָן וְחַמְשִׁין עָלְמִין. בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן ו וְאָמֵן:

אַתְקִינוּ אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דִמְהֵימְנוּתָא שְׁלֵימָתָא חֶדְוָתָא דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא: אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְמַלְכָּא, דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא: (וּזְעֵיר אַנְפִּין וַחֲקַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין אַתְיָן לְסַעֲדָא בַּהֲדֵיהּ:)

פשט המנהג בכל המקומות לאמר קודם קידוש

סימן: אני יצחק לוריא

אֲסַדֵּר לְסְעוּדָתָא, בְּצַפְרָא דְשַׁבַּתָּא, וְאַזְמִין בָּהּ הַשְׁתָּא, עַתִּיקָא קַדִּישָׁא:

נְהוֹרֵיהּ יִשְׁרֵי בָהּ, בְּקִדּוּשָׁא רַבָּא, וּבְחַמְרָא טָבָא, דְּבֵהּ תֶּחְדֵּי נַפְשָׁא:

יְשַׁדֵּר לָן שׁוּפְרֵהּ, וְנֶחֱזֵי בִּיקָרֵיהּ, וְיַחֲזֵי לָן סִתְרֵהּ, דְּאִתְאַמַּר בִּלְחִישָׁא:

יְגַלֶּה לָן טַעֲמֵי, דְּבִתְרֵיסַר נַהֲמֵי, דְּאִנּוּן אָת בִּישְׁמֵיהּ, כְּפִילָא וּקְלִישָׁא:

צְרוֹרָא דְלִעֵלָּא, דְּבֵיהּ חַיֵּי כֹלָּא, דְּיִתְרַבֵּי חֵילָא, וְתִסַּק עַד רֵישָׁא:

חֲדוּ חַצְדֵי חַקְלָא, בְּדִבּוּר וּבְקָלָא, וּמַלִּילוּ מִלָּה, כְּמִתִּיקָא וּכְדוּבְשָׁא:

קֶדֶם רִבּוֹן עָלְמִין, בְּמִלִּין סְתִימִין, תְּגַלּוּן פִּתְגָמִין, וְתֵימְרוּן חִדּוּשָׁא:

לְעַטֵּר פָּתוֹרָא, בְּרָזָא יַקִּירָא, עֲמִיקָא וּטְמִירָא, וְלָאו מִלְּתָא אַוּשָׁא:

וְאִלֵּין מִלַּיָּא, יְהוֹן בִּרְקִיעַיָּא, וְתַמָּן מַאן שַׁרְיָא, הֲלָא הַהוּא שְׁמְשָׁא:

רְבוּ יַתִּיר יִסְגֵּי, לְעֵלָּא מִן דַּרְגֵּהּ, וְיִסַּב בַּת זוּגֵהּ, דְּהַוַת פְּרִישָׁא:

יש נוהגים לומר קודם שיטול מים אחרונים

יְדֵי אַסְחֵי אָנָא, לְגַבֵּי חַד מָאנָא, לְסִטְרָא אַחְרִינָא, דְּלֵית בֵּהּ מַמָּשָׁא.

אֲזַמֵּן בִּתְלָתָא, בְּכַסָּא דִבְרָכָתָא, לְעִלַּת עִלָּתָא, עַתִּיקָא קַדִּישָׁא.

יש אומרים יהא רעוא גם ביום

וִיהֵא רַעֲוָא מִן קֳדָם עַתִּיקָא קַדִּישָׁא דְכָל־קַדִּישִׁין. טְמִירָא דְכָל־טְמִירִין סְתִימָא דְכֹלָּא דִּיתְמְשָׁךְ טַלָּא עִלָּאָה מְנִיהּ לְמַלְיָא רֵישֵׁיהּ דְּזְעֵיר אַנְפִּין וּלְהַטְיֵיל לַחֲקַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין בְּנְהִירוּ דְאַנְפִּין בְּרַעֲוָא וּבְחֶדְוָתָא דְכֹלָּא. וְיִתְמְשָׁךְ מִן קֳדָם עַתִּיקָא קַדִּישָׁא דְכָל־קַדִּישִׁין טְמִירָא דְכָל־טְמִירִין סְתִימָא דְכֹלָּא רְעוּתָא וְרַחֲמֵי חִנָּא וְחִסְדָּא בְּנְהִירוּ עִלָּאָה בִּרְעוּתָא וְחֶדְוָא עָלַי וְעַל־כָּל־בְּנֵי בֵיתִי וְעַל־כָּל־הַנִּלְוִים אֵלַי וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֵּיהּ. וְיִפְרְקִינָן מִכָּל־עַקְתִין בִּישִׁין דְּיֵיתוּן לְעָלְמָא וְיַזְמִין וְיִתְיְהִיב לָנָא וּלְכָל־נַפְשָׁתָנָא חִנָּא וְחִסְדָּא וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְרַחֲמֵי מִן קֳדָמֵיהּ. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

נוהגים לומר מזוהר פרשת ויקהל דף ר"ז ע"ב

קִידּוּשָׁא דְיוֹמָא, הָא אוּקְמוּהָ בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן, וְלָא יָתִיר. דְּהָא יוֹמָא קָאִים לְקַדְּשָׁא לֵיהּ, מַה־דְּלֵית הָכִי בְּלֵילְיָא, דַּאֲנָן צְרִיכִין לְקַדָּשָׁא לֵיהּ, בְּהָנֵי מִלִּין, כְּמָה דְּאוֹקִימְנָא. וְלָא אִתְקַדַּשׁ הַאי לֵילְיָא, אֶלָּא בְּעַמָּא קַדִּישָׁא לְתַתָּא, כַּד שַׁרְיָא עֲלַיְהוּ הַהוּא רוּחָא עִלָּאָה. וַאֲנָן בָּעֵינָן לְקַדָּשָׁא לֵיהּ בִּרְעוּתָא דִלְבָּא, וּלְכַוָּנָא דַּעְתָּא לְהַאי. וְיוֹמָא אִיהוּ קָא מְקַדְּשָׁא לֵיהּ. וְיִשְׂרָאֵל מִתְקַדְּשִׁין בְּצִלּוֹתִין וּבָעוּתִין, וּמִתְקַדְּשִׁין בִּקְדֻשָּׁתֵיהּ, דְּהַאי יוֹמָא. זַכָּאִין יִשְׂרָאֵל, עַמָּא קַדִּישָׁא, דְּאַחֲסִינוּ יוֹמָא דָּא, אַחְסָנַת יְרוּתָא לְעָלְמִין. בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן ו וְאָמֵן: